ЕДИНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА В ХРАМ „СВ. ПРОР. ИЛИЯ”

На 12 август 2018 г. в храма Празнична света Литургия отслужи протойерей Емилиян Костадинов.

В евангелското четиво чухме притчата за лукавия раб (Мат. 18:23-35), която разглежда въпроса за милостта и прошката – християнски добродетели, за които всеки път говорим: вяра, прошка, смиреност, но без които нямаме шанс да наследим Царството Божие. По думите на отец Емилиян: *„Поне борбата ни трябва да е искрена. Ако не можем да ги преборим, поне да сме се опитали с всички сили, да сме дали всичко от себе си… Защото нито един от всички светии, които са при Господ Иисус Христос, не е безгрешен, но Господ е въздал на всеки заради нещо – едни са се борили с греховете си изключително дръзновено, други са мъченици и т.н…”*

Според о. Емилиян, въпросът за милостта и прошката, разгледан днес в евангелското четиво, става все по-ширещ се: *„Много пъти ние, хората, когато получим добро, ставаме неспособни да го преподадем нататък. Не можем – взели с ръката, да я отворим и дадем на ближния… Не сме склонни да прощаваме…, а търсим прошка от Бога…”* Отец Емилиян особено наблегна на думите от Господнята молитва – *„**и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на нашите длъжници**”*: *„Не можем да очакваме от Бога прошка на грехове и съгрешения, ако ние не прощаваме на ближните си около себе си, колкото и да е тежко, колкото и да е мъчно. Защото и в писанията е казано, че е много лесно да поискаш прошка – стискаш зъби, затваряш очи и молиш…, но много трудно се дава прошка. И още е казано, че – който е простил с цялата си душа и цялото си сърце, той се е приближил до Царството Небесно.*

Прошка е – да забравим това, което се е случило, да приемем човека по същия начин, както сме го приемали преди да ни навреди. Да си представим, че ние сме на негово място и той наистина е осъзнал грешката си и се кае за нея. Ние не трябва да сме съдници, братя и сестри! Съдник е Бог. Ние само трябва да се молим и да изпълняваме Неговите повели и заповеди.”